

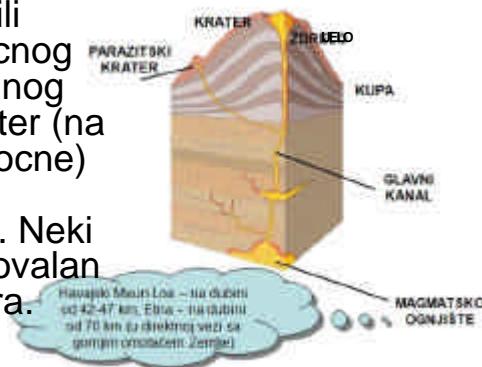
VULKANIZAM

- Kao posljedica kretanje magme iz dubine Zemlje ka njenoj površini nastaju vulkani. Po definiciji, vulkan predstavlja mjesto ili otvor na Zemljinoj površini iz koga se izlijeva ili izbacuje vulkanski materijal. Rijec vulkan vuce korijene od rimskog Boga vatre, (Vulcano).

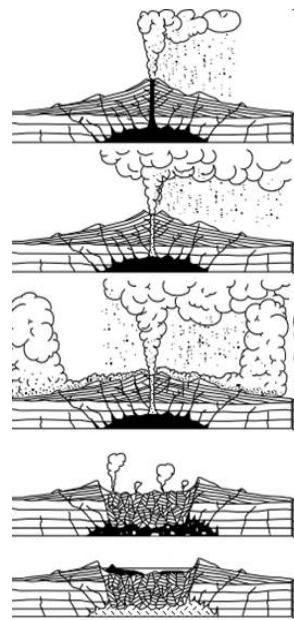

DIJELOVI VULKANA

- Vulkanska kupa je uzvišenje nastalo stalnim nagomilavanjem vulkanskog materijala oko kratera (otvora) koji se nalazi na vrhu vulkanske kupe.
- Krater je otvor ili depresija na vrhu vulkanskog aparata kroz koji dolazi do izbacivanja ili izljevanja lave i piroklastičnog materijala. Vulkani centralnog tipa mogu imati glavni krater (na vrhu kupe) i parazitske (bocne) kratere koji se nalaze na stranama vulkanske kupe. Neki vulkani imaju znatno širi, ovalni otvor koji se naziva kaldera.

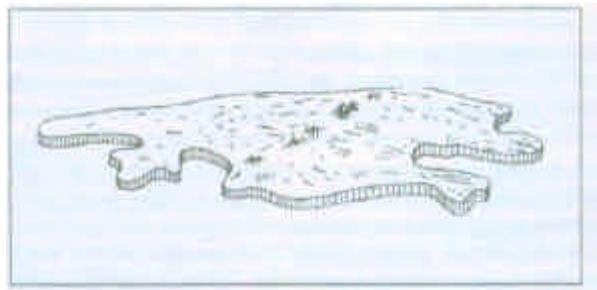

Kaldere nastaju eksplozivnim uništavanjem vulkanske kupe. Naime, nakon intenzivne eksplozije dolazi do naglog pražnjenja magmatske komore (mjesto u Zemljinoj kori u kome se nalazi magma pod vecim ili manjim pritiskom) i gravitacionog obrušavanja vulkanske kupe.

After H. Williams, 1951

- Vulkanski krater je povezan sa magmatskim ognjištem putem glavnog (dovodnog) kanala i ždrijela (predstavlja prošireni dio tog kanala). Fumarola je otvor kroz koji dolazi do izbacivanja vulkanskog plina, odnosno pare.
- Štitasti vulkani nemaju ovakvu morfologiju vulkanskog aparata, vec se lava izljeva oko centra izljevanja (ili iz pukotinskih sustava) pri cemu se formiraju vulkanski platoi ili plocasta nagomilana bazaltnih magmi.

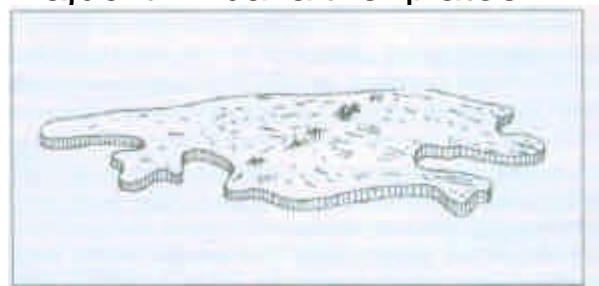
TIPOVI ERUPCIJE I VRSTE VULKANA

Vulkanske erupcije su vrlo raznolike po svom karakteru, trajanju i periodu ponavljanja. Mogu biti mirne, eksplozivne, ucestale ili rijetke. Sve ovo zavisi od osobina magme, kao i o tektonskim uvjetima sredine u kojoj se dešava erupcija.

Tip erupcije direktno odreduje morfologiju samog vulkana (vulkanskog aparata).

- **1.tip:** Eksplozivni vulkani imaju vrlo strme strane vulkanske kupe. Njihova pojava je posljedica visokog sadržaja lako-hlapljivih komponenti, odnosno plinova. Sto se više povecava viskozitet magme (kao što su npr. andezitske ili riolitske magme), to je teže da plinovi budu oslobođeni. Ipak, u određenom trenutku, kada se dostigne kriticna granica pritiska, plinovi se oslobadaju iz magme što uzrokuje eksplozivne erupcije. Vulkani nastali ovakvim mehanizmom najčešće se nazivaju vulkanima centralnog tipa.

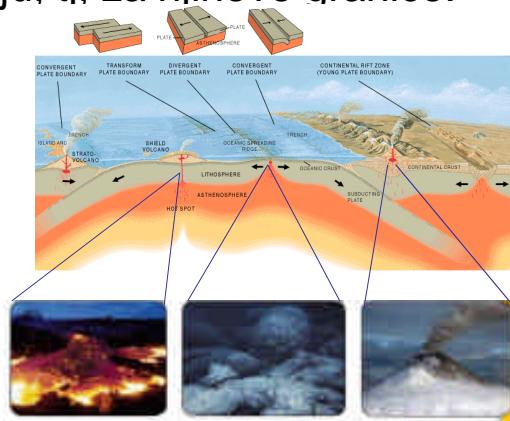
2. tip: Štitasti tip vulkana karakteriziraju mirnija erupcija i bazaltni tip magme (slabo-viskozna magma). Takva bazaltna magma pokazuje relativno malu viskoznost što joj omogućuje da lako i brzo tece. Zbog ovoga bazaltne magme se vrlo lako razlijevaju oko vulkanskog kratera formirajući tzv. bazaltne platoe.

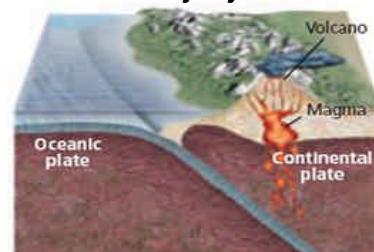
3. tip: Strato-vulkani su tip vulkana nastao tokom kombinacije eksplozivnih erupcija piroklasticnog materijala i mirnijeg izljevanja magme. Tako je kod ovog tipa vulkana lava u „stratigrafskoj“ izmjeni s piroklasticnim materijalom. Najpoznatiji strato-vulkani su Mont Fuji (Japan) i Mount Mayon (Filipini). Ova vrsta vulkana je najčešći tip vulkana u subduksijskim zonama.

VULKANIZAM I TEKTONIKA PLOCA

- Pojave vulkanizma su najčešće vezane za ona mesta na kojima se tektonske ploce dodiruju, tj. za njihove granice.

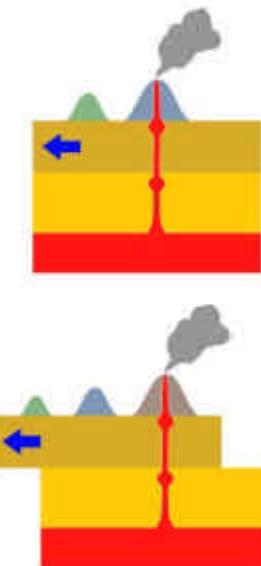
- Vulkanizam konvergentnih granica je najviše vezan za procese subdukcije. Naime, tijekom subdukcije dolazi do podvlacenja oceanske ploce ispod druge oceanske ili kontinentalne ploce. Ploca koja se podvlaci dostiže odredene dubine na kojima vlada temperatura koja je dovoljna za topljenje tog stijenskog materijala. Nakon topljenja stijena nastaje magma.

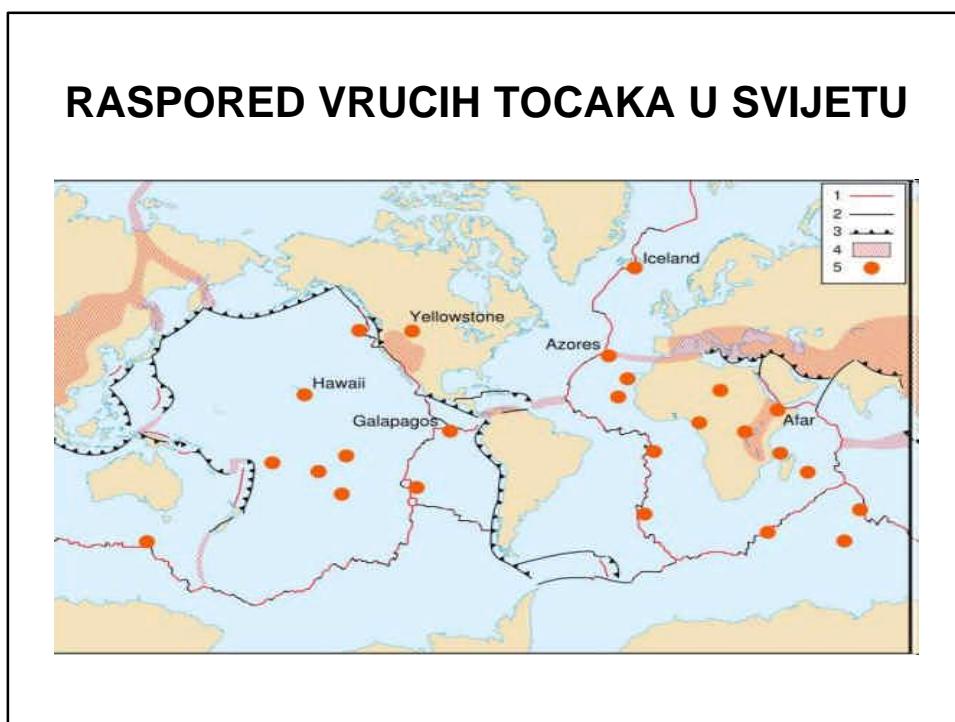
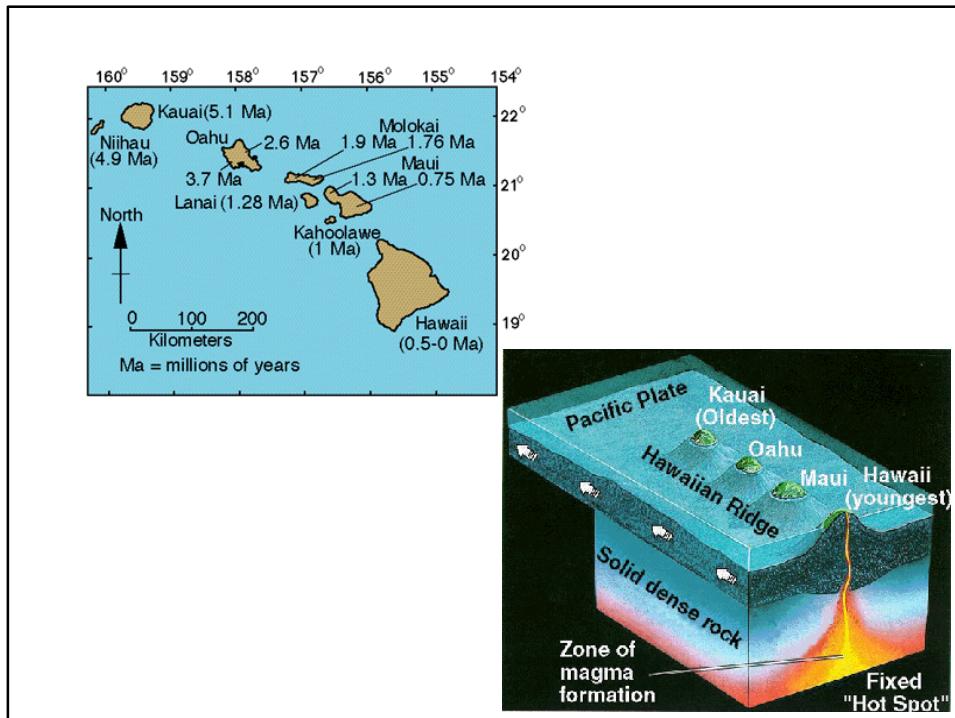

- Novostvorena magma, kao manje gusta (samim tim i lakša) od okolnih stijena se uzdiže. Tokom tog uzdizanja magma topi okolne stijene, miješa se sa njima i cesto izbija na površinu. Na ovaj nacin se formiraju vulkani. Konvergencija ocen-kontinent je vrlo karakteristicna za nastanak eksplozivnog tipa vulkana. Najpoznatiji pojasevi, odnosno granice litosfernih ploca duž kojih dolazi do ovakvih vulkanskih fenomena su „Pacificki vatreni pojas“ (odgovara marginama Pacificke litosferne ploce) i „Mediteranski pojas“ (duž margina Africke, Arabijske i Euroazijske litosferne ploce).

- Vulkanizam divergentnih granica se odnosi na procese divergencije (razmicanje litosfernih ploca), odnosno stvaranje nove oceanske kore uzduž srednjeoceanskih grebena. Naime, dinamika Zemlje uvjetuje razmicanje jedne ploce od druge, stvarajući tako zone malog pritiska odnosno „prazan“ prostor. Zbog ovoga dolazi do izdizanja magme iz astenosfere koja ispunjava ovaj prostor.
- Tada dolazi do luncenja bazaltnih magmi koji imaju karakterističan „jastucast“ oblik (pillow lava). Zbog svojih karakteristika, kao i karakteristika sredine, ovi vulkanski pojasevi nisu eksplozivni nego pokazuju prilично mirna izljevanja velikih kolicina lave. Veliki broj vulkana na Zemlji je vezan za ovaj tip litosfernih granica, a jedan od najpoznatijih zona je Atlantski srednje-oceanski greben.

- Vulkanizam vrućih točaka (hot spots) je vezan za unutrašnjost litosfernih ploca, odnosno nalazi se daleko od njihovih margini. Porijeklo i karakteristike vrućih točki ni do danas nije do kraja objašnjeno i ovi fenomeni su cest predmet znanstvenih debata. Vjerojatno se radi o anomalno toplim zonama Zemljinog omotaca koje se nalaze na granici omotac/jezgro. Zbog velike temperature dolazi do uzdizanja magme ka površini i do njenog izbijanja na istu (mantle plume). Najpoznatiji primjer ovakvog tipa vulkana su Havaji. Naime, magma koja se uždiže topi koru i formira Havajski luk.

- **ETNA**
- **STROMBOLI**
- **VEZUV**
- **VULKANO**
- **ARARAT**
- **ISLAND**

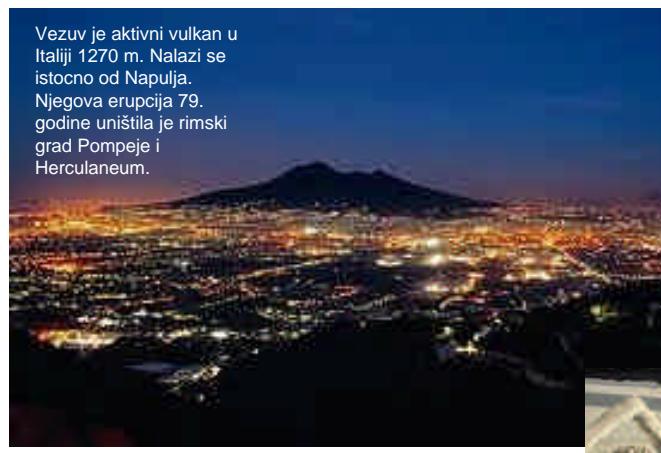

Etna (grc.) - gorim

Etna je najviši vulkan u Evropi, koji se izdiže na 3.320 metara nadmorske visine, i pokriva područje od 1.190 km².ima preko 300 parazitskih kratera. Etna je najvjerojatnije nastala prije oko milijun godina erupcijom ispod mora. Prije oko 35.000 godina Etna je ispuštala velike kolicine lave, te su se ostatci pepela mogli naci i oko Rima, 800 km sjeverno. Najveća erupcija u zadnjih 1000 godina desila se 1669. g. Zbog ceste aktivnosti bila je idealna za anticke pisce koji su je smatrali djelom bogova.

Stromboli visina: 926 m
Erupcija: zadnja veca 2002. godine kada je izljevanje vulkana prouzrokovalo manji tsunami, a najveci val procjenjuje se da je bio visok deset metara.

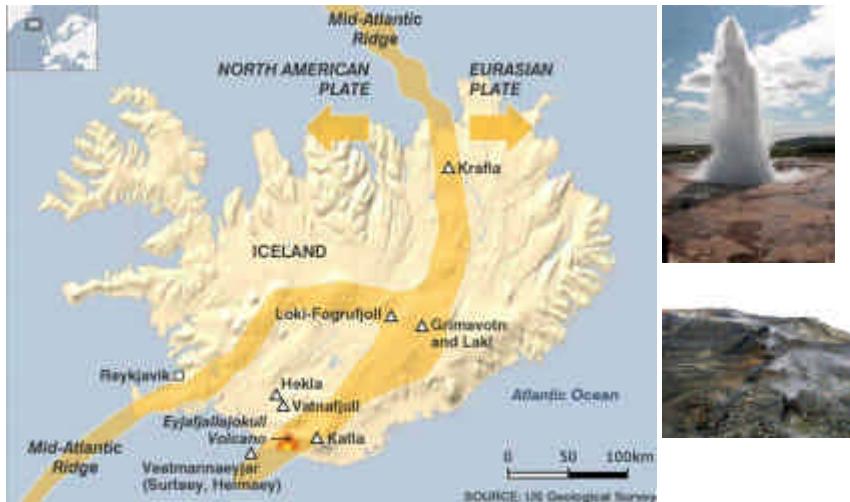

Vezuv je aktivni vulkan u Italiji 1270 m. Nalazi se istocno od Napulja.
Njegova erupcija 79. godine uništila je rimski grad Pompeje i Herculaneum.

ISLAND – ZEMLJA VULKANA

Aktivno je 25 vulkana, a ima ih 140. Najviši vrh je vulkan Erafajekul, 2.122 metara nadmorske visine. Iz zemlje cesto izbijaju gejziri odnosno vrući izvori vode.

ODUMIRANJE VULKANA

- Neaktivni vulkan ce se vremenom ugasiti, iako se ni za jedan vulkan iznad aktivne granice ploca ne može reci da je zaista ugašen. Vjetar i vremenske prilike erodirati ce pepeo i mekše stijene kroz koje je vulkan izbacio lavu i tako ce se pokazati unutrašnji kanali koji su sada zacepljeni starom, stvrdnutom magmom. Kako je stijena koja je nastala stvrdnjavanjem magme obicno vrlo tvrda, kanali i cepovi starih vulkana otporni su na zub vremena i ostaju da strše uvis.

- Djevolja kula u Vajomingu, koja je postala slavna nakon filma Bliski susret treće vrste, jeste erozijom otkriveni vulkanski cep. Prvobitni oblik vulkana odavno je erodirao, a okamenjena lava koja se nalazila unutar erupcijskog kanala ostala je netaknuta. To je otkrilo strukturu šestostranih bazaltnih stupova koji su nastali kad se lava hladila i skupljala.

- 396 metara visoka granitno kvarcna stijena iznad Rio de Janeira je također nekad bila vulkanski kanal

INDEKS VULKANSKE EKSPLOZIVNOSTI

Za usporedbu magnitude vulkanskih erupcija razvijen je **indeks vulkanske eksplozivnosti** (*volcanic explosivity index* – VEI), slican Richterovoj skali magnitude potresa. Temelji se prvenstveno na volumenu eksplodiranog materijal i visini erupcijskog oblaka. Svaka viša kategorija predstavlja deseterostruko vecu eksplozivnost odnosno snagu erupcije

VULKANSKI HAZARD

- Tokovi lave
- Piroklasticni materijal
- Požari
- Emisije plinova
- Mehanicki udari
- Lahari (blatne lavine)
- Potresi
- Cunami
- Propratne pojave: fumarole, solfatare, gejziri isl. (Island zemlja vulkana gejziri dobili ime po jednom takvom na islandu)

- Kao jedan od najpoznatijih primjera vulkanskog hazarda je Pompeja gdje je 79. god, aktivacijom vulkana Vezuv doslo do pogibije stanovništva grada i njegovog zatrpanjavanja piroklastitima.
- Erupcija Tambore na otoku Sumbava u Indoneziji, koja se dogodila 1816 godine je najsnažnija erupcija zabilježena u povijesti. Rijeke vrelog pepela slijevale su se niz vulkan visok 4.000 metara i tada je poginulo oko 10.000 stanovnika otoka Sumbava. Vjeruje se da je vulkan izbacio najmanje 50 kubicnih kilometara vulkanskog materijala, a u atmosferu su dospjele ogromne kolicine sumpornog dioksida. Oblak iz Tambore izazvao je neobicnu hladnoci, zato što je doveo do smanjenja temperatura u svijetu za 0,4 do 0,7 stupnjeva Celzijevih. Pa je tako 1816. godina u nekim dijelovima Europe i Sjeverne Amerike postala poznata kao 'godina bez ljeta'. Mrazevi su uništili usjeve u Novoj Engleskoj i Kanadi, a hladnocom je teško pogodena i Europa. Smatra se da je oblak iz Tambore 'odgovoran' i za neobicne zalaske sunca sa žutim nijansama koje je slikao engleski slikar JMW Turner (1775-1851).

- U novijoj prošlosti, na otoku Mont Martinique je 1902. god došlo do erupcije, pri cemu je izbacena ogromna kolipcina piroklastita koja je citav grad Mount Pelée srušila sa zemljom i ubila više od 29000 ljudi. U Kamerunu, 1986.god, na jezeru Nyos više od 1700 ljudi je poginulo ispuštanjem otrovnih plinova iz vulkana.
- 1985. godine došlo je do male erupcije vulkana, uz izbacivanje piroklastičnog materijala Nevado del Ruíz u Kolumbiji. Vrela magma je otoplila snijeg i led na vrhu vulkanske kupe. Ovako otopljeni snijeg se pomjesao sa piroklastitima i napravio smjesu koja se naziva „lahar“. Lahar se obrušio na okolni gradu u podnožju i ubio više od 23000 ljudi.
- 1985. godine vulkanskom erupcijom potpuno je zatrpan grad Amero u Južnoj Americi sa 21000 stanovnika.
- Svi još pamtimo zrakoplovnu paralizu koju je izazvala erupcija islandskog vulkana u travnju ove godine.

Gad Plymouth nakon erupcije 1997

- Važno je poznavati prirodne opasnosti (eng. *natural hazards*), kao što su poplave, suše i oluje (uragani, tajfuni), a među njima znacajno mjesto zauzimaju geološke opasnosti (eng. *geological hazard*). Tri su prirodne opasnosti geološkog tipa. To su potresi, vulkanske erupcije, te klizišta i odroni.
- Stoga je za njihovo prognoziranje, pracenje i procjenu rizika, te tehnicko savjetovanje i kontrolu, neophodno poznavanje geoznanosti.

MOGUCNOSTI PREDVIĐANJA VULKANSKIH ERUPCIJA

